

At Morning's First Blush

KJC

A Divine Fortress of Mercy and Refuge
காலையிலே உம் கிருபையை
மகிழ்ந்து புகழுவேன்

Song 6 At morning's first blush

Psalm 59 (Deliver me from my enemies, O my God... Awake to help me, and behold! ... But I will sing of Your strength; I will sing aloud of Your steadfast love in the morning. For You have been to me a fortress and a refuge in the day of my distress.)

At morning's first blush, Your mercy I'll adore and sing,
In devouring days of peril, You alone my shelter bring.
O God who rules o'er Jacob's sod with scepter just and true,
You rise to sift all nations' hearts, their secrets to pursue.

Your gaze like sunrise, piercing night, awakens equity.
Dawn mercy, I'll extol with joy unbound!
In chaos' jaws, Your refuge wraps me 'round!
Jacob's Sovereign, earth enthroned so high,
Awake to judge the peoples 'neath Your sky!
Your throne of light, all shadows to defy!

From wicked plots, You snatch me free and whole,
From blood-lust men, Your hand divides my soul.
Who rise against me, fierce in vengeful ire,
You'll part me from their grasp, lift higher.
In lofty bastion, safe Your arms enfold.

No breach or sin stains this my upright way,
Yet foes convene, in malice to array.
They scamper swift, for battle armed and fleet –
But in my path, no guilt their charge to meet.

Their arrows fly, but miss the mark of grace.
To traitors sly, no pity will You spare,
But stand my ally, burdens light to bear.
At twilight's fall, the adversaries wheel,
Like prowling curs, they yelp and round the reel.

Their circuit vain, Your watchtower holds the field.

By grace divine, O God, my soul You'll tend,
Your might I'll witness, in Your courts attend.
To foes, You'll mete not slaughter's cruel decree,
But bow them low in humble victory.
Their pride You'll quell, in mercy's equity.

Dawn mercy, I'll extol with joy unbound!
In chaos' jaws, Your refuge wraps me 'round!
Jacob's Sovereign, earth enthroned so high,
Awake to judge the peoples 'neath Your sky!

KJC-DNN

Song 6 காலையிலே உம் கிருபையை மகிழ்ந்து புகழுவேன்

Psalm 59 (Deliver me from my enemies, O my God... Awake to help me, and behold! ... But I will sing of Your strength; I will sing aloud of Your steadfast love in the morning. For You have been to me a fortress and a refuge in the day of my distress.)

காலையிலே உம் கிருபையை மகிழ்ந்து புகழுவேன்
நெருக்கமுண்டான நாளிலே நீரே என் அடைக்கலம்
பூமியின் யாக்கோபிலே அரசாளும் தேவனே
சகல ஜனங்களையும் விசாரிக்க விழித்தெழும்பிடும்

அக்கிரமக்காரருக்கு என்னைத் தப்புவித்து
இரத்த பிரியரான மனுஷருக்கு விலக்கி இரட்சியும்
என்மேல் எழும்புகிறவனுக்கு என்னை விலக்குமே
உயர்ந்த அடைக்கலத்தில் என்னை வைத்திடும்

காலையிலே உம் கிருபையை மகிழ்ந்து புகழுவேன்
நெருக்கமுண்டான நாளிலே நீரே என் அடைக்கலம்
பூமியின் யாக்கோபிலே அரசாளும் தேவனே
சகல ஜனங்களையும் விசாரிக்க விழித்தெழும்பிடும்

என்னிடத்தில் மீறுதலும் பாவமும் இல்லையே
இருந்த போதும் எனக்கெதிராய் கூட்டங்கூடினர்
ஓடித்திரிந்து யுத்தத்துக்கு ஆயத்தமாகினர்- ஆனாலும்
என்னிடத்தில் அக்கிரமம் இல்லையே

காலையிலே உம் கிருபையை மகிழ்ந்து புகழுவேன்
நெருக்கமுண்டான நாளிலே நீரே என் அடைக்கலம்
பூமியின் யாக்கோபிலே அரசாளும் தேவனே
சகல ஜனங்களையும் விசாரிக்க விழித்தெழும்பிடும்

வஞ்சகமாய் துரோகஞ்செய்யும் ஒருவருக்கும் - நீர்
தயை செய்யாமல் எனக்கு துணை செய்யும்
சாயங்காலத்தில் சத்துருக்கள் திரும்பி வந்திடுவர்
நாய்களைப் போல ஊளையிட்டு ஊரைச் சுற்றி திரிவர்

காலையிலே உம் கிருபையை மகிழ்ந்து புகழுவேன்
நெருக்கமுண்டான நாளிலே நீரே என் அடைக்கலம்
பூமியின் யாக்கோபிலே அரசாளும் தேவனே
சகல ஜனங்களையும் விசாரிக்க விழித்தெழும்பிடும்

தேவனே உம் கிருபையால் என்னை சந்தியும்
உம் வல்லமையை நான் கண்டு உமக்கு காத்திருப்பேன்
என் சத்துருக்களுக்கு நீதிசரிக்கட்டுதலை தேவன் செய்வார்
கொன்றுபோட வேண்டாம் அவர்களை தாழ்த்திப் போடுமே

காலையிலே உம் கிருபையை மகிழ்ந்து புகழுவேன்
நெருக்கமுண்டான நாளிலே நீரே என் அடைக்கலம்
பூமியின் யாக்கோபிலே அரசாளும் தேவனே
சகல ஜனங்களையும் விசாரிக்க விழித்தெழும்பிடும்

KJC-DNN

2007

Authorities

59 சிவகிரம்

August

17

Friday

Wk-33 • 229-136

நாணயமில் உம் கிஞ்ஞாயனம் மகிழ்த்து புகழுவேன்
மகிழ்க்குமுண்டான நுறமில் நீரே னன் அடைக்கலம்
பூமியின் யாக்கையிலே அருகேதும் கிதவனை
உலக ஜனங்களுடைய அபிமானம் அபிமானம்

அக்தியமக்கொருபெயர் என்னைத் தம்புவித்து
கிரத்தவிறியபுரண மனுவருக்கு விவக்கி கிரத்தியும்
என்னைவென்னைவென்று என்னை விவக்கிவென்னை
பயத்தினை விவக்கிவென்று என்னை விவக்கிவென்னை (சொல்லாபிதம்)

எண்ணெயில் மீன்தலும் பாவனும் இன்னவைய
திருந்தபொதும் என்வெதிநாய் உபபந்தபுனார்
புத்திரிநிந்து புத்திரிக்கு அயத்தபுனார் - கன்னலும்
எண்ணெயில் அக்கிரமம் இன்னவைய (காணையியை)

உந்திகமாய் துறரெஞ்சிய்யும் மூதுவதிக் கும் - தீர்
தூய ரெய்யாமல் தாண்கி னுணை ரெய்யும்
செயங்கொலத் தீர் கெஞ்சுகின்ற திடம்பிணத்தினுள்
தூய்குணைய போல உணையிடை னுணைக்கொந்தி கிதினார்
(குணையிலே)

சேஷனை உம் கிடுகியாயம் என்னைத் தீர்த்தும்
உம் வல்லுமையை நான் உணர்வ உமக்கே தாழ்த்தியது
என் தீர்த்துக்கருங்கே நீதிசெய்க்கட்டுதல் சேஷன் என்னைத்
பெருந்துகார உணர்வம் உலங்களை தீர்த்திய உலங்களை
(காணவியகம்)

